

3. Al treilea motiv, întemeiat pe evaluarea incorectă a proiectului, prin faptul că s-a stabilit lipsa unei justificări pentru acordarea contribuției publice, și pe interpretarea greșită a condițiilor de acordare a cofinanțării din Fondul European de Dezvoltare Regională, deoarece s-a apreciat că plata dividendelor potrivit normelor prevăzute în proiect constituie un obstacol la acordarea cofinanțării.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului cooperării loiale și a articolului 41 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 prin depășirea termenului pentru evaluarea proiectului, prin schimbarea abordării în cursul acestei evaluări în ceea ce privește posibilitățile de finanțare a investițiilor în sectorul serviciilor și prin neluarea în considerare a explicațiilor autorităților poloneze cu privire la caracterul inovator al proiectului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1783/1999 (JO L 210, p. 1, Ediție specială, 14 vol. 1, p. 236).

Acțiune introdusă la 16 iunie 2015 – Ocean Capital Administration și alții/Consiliul

(Cauza T-332/15)

(2015/C 294/91)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Ocean Capital Administration GmbH (Hamburg, Germania), First Ocean Administration GmbH (Hamburg), First Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Second Ocean Administration GmbH (Hamburg), Second Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Third Ocean Administration GmbH (Hamburg), Third Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Fourth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Fourth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Fifth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Fifth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Sixth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Sixth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Seventh Ocean Administration GmbH (Hamburg), Seventh Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Eighth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Eighth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Ninth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Ninth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Tenth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Tenth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Eleventh Ocean Administration GmbH (Hamburg), Eleventh Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Twelfth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Twelfth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Thirteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Fourteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Fifteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg), Sixteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg), IRISL Maritime Training Institute (Teheran, Iran), Kheibar Co. (Teheran), Kish Shipping Line Manning Co. (Kish Island, Iran) (reprezentanți: P. Moser, QC, E. Metcalfe, barrister și M. Taher, solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea inaplicabilității Deciziei 2013/497/PESC a Consiliului din 10 octombrie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC și a Regulamentului (UE) nr. 971/2013 al Consiliului din 10 octombrie 2013 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 (JO L 272, p. 1) privind măsuri restrictive împotriva Iranului, în temeiul excepției de nelegalitate;
- anularea Deciziei (PESC) 2015/556 a Consiliului din 7 aprilie 2015 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC (JO L 92, p. 101) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/549 al Consiliului din 7 aprilie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 (JO L 92, p. 12) privind măsuri restrictive împotriva Iranului, în măsura în care se aplică reclamantelor;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv, constând într-o excepție de nelegalitate întemeiată pe articolul 277 TFUE, prin care se urmărește declararea inaplicabilității Deciziei 2013/497/PESC a Consiliului din 10 octombrie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC și a Regulamentului (UE) nr. 971/2013 al Consiliului din 10 octombrie 2013 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 (JO L 272, p. 1) privind măsuri restrictive împotriva Iranului.

Reclamantele arată că criteriile adoptate prin această decizie și prin acest regulament, în primul rând, sunt lipsite de un temei juridic adecvat, în al doilea rând, sunt lipsite de o bază factuală întrucât, prin Hotărârea Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul (T-489/10, EU:T:2013:453), Tribunalul a considerat că Islamic Republic of Iran Shipping Lines (denumită în continuare „IRISL”) nu a încălcat măsurile restrictive impuse de Consiliul de Securitate, în al treilea rând, încalcă dreptul reclamantelor la o cale de atac efectivă și principiile *non bis in idem* și *res iudicata*, în al patrulea rând, determină o discriminare față de entitățile care se presupune că ar fi deținute sau controlate de IRISL, fără vreo justificare sau proporționalitate, în al cincilea rând, încalcă dreptul la apărare al reclamantelor, în al șaselea rând, încalcă în mod nejustificat și disproporționat alte drepturi fundamentale ale reclamantelor, inclusiv dreptul lor de proprietate, libertatea de a desfășura o activitate comercială și dreptul la respectarea reputației și, în al șaptelea rând, constituie un abuz de putere din partea Consiliului, în sensul că acesta doar a aplicat în mod repetat reclamantelor aceleași măsuri restrictive, eludând o hotărâre obligatorie a Tribunalului.

2. Al doilea motiv, constând într-un motiv de anulare în temeiul articolului 263 TFUE, prin care se solicită anularea Deciziei (PESC) 2015/556 a Consiliului din 7 aprilie 2015 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC (JO L 92, p. 101) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/549 al Consiliului din 7 aprilie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 (JO L 92, p. 12) privind măsuri restrictive împotriva Iranului, în măsura în care se aplică reclamantelor.

Reclamantele arată că această decizie și acest regulament, în primul rând, sunt lipsite de un temei juridic adecvat, în al doilea rând, sunt viciate de erori vădite de apreciere, în al treilea rând, sunt lipsite de o bază factuală suficientă, în al patrulea rând, încalcă dreptul la apărare al reclamantelor și dreptul la motivare al acestora, în al cincilea rând, încalcă dreptul reclamantelor la o cale de atac efectivă, principiul *non bis in idem* și principiul general al încrederii legitime și, în al șaselea rând, încalcă în mod nejustificat și disproporționat drepturile fundamentale ale reclamantelor și în special dreptul de proprietate și libertatea de a desfășura o activitate comercială.

Acțiune introdusă la 25 iunie 2015 – Windrush Aka/OAPI – Dammers (The Specials)

(Cauza T-336/15)

(2015/C 294/92)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Windrush Aka LLP (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: S. Malynicz, Barrister și S. Britton, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Jerry Dammers (Londra, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „The Specials” – marca comunitară nr. 3 725 082

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de decădere